

והדשות. דישת שזלני בתרומה וזמעשר כגון שהקדמו בשזלני: אין עובר. כלל תחסום: המרכסות. משום דגמר מלאכתו למעשר משעת דישה: תרומה ומעשר. דתסת דיש לאו בתרומה ומעשר משתעי קרא דאין תרומה ומעשר סתם אלא מן המירוח ואילן כרכתיב (במדבר יח) כדגן מן הגורן:

מפני מראים העין. שלא יאמרו עליו שהוה חוסס: כול. מלא אגרוף: בערסקלין שפיה. שק או טרסקל מולין זבוארה והמאכל בתוכו ואוכלת: נכרי הדש כפרסו של ישראל. אינן עובדים הבעלים שאמרו לו חסוס פרמי ודוש זה תצואה שלך אין עליהם עבירת לא תחסוס: גידולי תרומה. שרעה וגיילה הגידולין תרומה מדרבנן וזיל אחד משמנה עשר דבר שרבו בית שמאי על בית הלל ביציאות שבת (שבת פ: וכוין דלאו תרומה מדאורייתא היא קרינא ביה דיש סתמא: בשלמא גידולי תרומה תרומה. מדרבנן ואינן טריקין לשמשויעין דעובר: גידולי טבל תצואה שנמרחו בכרי וזרעה צביצלה הרי היא כשאר חולין ואוכל הימנה ערמי עד שימרח דכיון דזרעו כלה צביל ליה איסוריה. ובתרומה הוא דגזור כדמפרש התם גזירה משום תרומה טהורה ביד ישראל שמא זרענה להפטר שלא יתננה לכהן אי נמי משום תרומה טמאה ביד כהן דלמא משקה לה לזרעה ואמרי זה לדי תקלה: פלוגתא דר' מאיר ור' יהודה בקדושין (דף עג:): ממון גבוה. ולא קרינא ביה צדיקים. וגבי תרומה מיתוקמא שהיתה פרה של ישראל שאסור להאכילה תרומה ואפילו אם דש בה כהן דתנאי^א כהן ששכר פרה מישראל אע"פ שמונחיה עליו לא יאכלנה כרשיני תרומה: היכי דמי. דליו מעשר קודם לדישה: כגון שהקדמו. וקרא שם עליו בשזלני: וולר"י. כיון דשם מעשר עליו לר' יהודה נהי נמי דממון הדיוט הוא: הא בעי חומה. שאסור לאכלו מן לחומת ירושלים ויכי אחי לאו דלא תחסוס ודמי לאו דלא תוכל לאכול בשערך^ב: ביום פאגו. ה"קף חילון של ירושלים שהסופו עליו קרוי בית פאגו. ונראה לי שהוה לשון כבישתה של עיר שונגל"א בלע"ז כדלמרינן פרק קמח (דף ע:): זה קנה חמור וזית פניה: לאן כמעשר דמאי. דליתיה אלא מדרבנן. הלוקח מעם הארץ שחייבו להפריש מעשר שני על הספק ולהעלותו לירושלים: אף הוא. יומנן כהן גדול במס' סוטה (דף מח:). ציטט אס היודוי. של מעשר ואפילו של חכמים שאין לומר בערמי הקדש מן הבית וגם נתמיו ללוי לפי שלא היו נוהגים מעשר ראשון ללוי כהלכתו דרממנא אמר ללוים וקנסיהו זורא וזה לתמו לכהנים: וגור על הדמאי. בלוקח מעם הארץ שיפריש הכל מספק מפני שהטבל עון מיתה חוץ מן התרומה שלא גור להפרישה ולא גור על הדמאי לפי ששלח בכל גבול ישראל ורעה שיהו עמי הארץ מזולזין כמעשרות ולא היו מפרישין אלא תרומה גדולה: תרומה מעשר. שהלוי מפריש לכהן מעשר מן המעשר והוא קרוי תרומה ואסור בתרומה: ומסרום. חולי מעיים וקרוין אותו ריוול"ר מוזילר רעו ללול כמים והחמין קשין לה: חסוס פרמי ודוש זה. דישה שלך: אמירה לנכרי שבות. מדרבנן: ומגנחין

השובר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא צ.

והדשות במעשר ובתרומה אינו עובר משום לא תחסום. פי' דקונטרס דתסת דיש לאו הוי תרומה ומעשר שאין רגילות להיות תרומה ומעשר אלא אחר מירוח תימה דל"כ אפילו הן מולין מתוקנים לא יעבור דאין רגילות להיות מתוקנים קודם מירוח ונראה לטעמא משום דתמידי דישו דמשמע הראוי לו ומעשר ממון גבוה הוא ותרומה נמי לישראל אסור ליתן לפני זבוארה ואפילו כהן דוקא כרשינין שהוא מאכל זבוארה מותר להאכיל ולא חמין משום הפקד תרומה וכן דריש צהדיא צמעילה (דף יג. ושם ד"ה מחו) מדישו גבי הא דתנן וכן פרה לא תאכל כרשיני הקדש: גידול"י מעשר חורין. דלא שייך למיגור שמא ישהה צידו ויצער צטומאה דלמא ישהה כיון שיכול לפדותו ואפילו לקוח כנסף מעשר שנטמא דלינו נפדה לרבי יהודה לא גזור על גידולין דליהו מעשר כיון דעיקר מעשר ש' לו פריין: כאן במעשר ראשון דמיקרי דישו כאן במעשר שני. דאפילו לר' יהודה אינו עובר חוץ לחומה כדפריך בסמון והא בעי חומה ומימה והלא אי לאו רעך היה אוכל פועל משל הקדש כי היכי דשרי משל חזירו ולא הוי גול וה"ו אית לן למימר דשרי חוץ לחומה דהא לרבי יהודה ממנו הוא ויכול לקדש בו האשה אפילו חוץ לחומה כדמשמע בקדושין (דף נג:): וי"ל דאפילו הכי (לא) קרינן דישו שלו ולא של רעך דה"ו אמרינן בסוף פרק חלק (פסהדרין דף קא:): לכולי עלמא לא מיקרי שללה גבי עיר הנדחת ופטורה מן החלה ללא מיקרי עריסותיהם:

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

והדשות בתרומה ומעשר אינו עובר משום כל תחסום: אבל מפני מראית העין מביא בול מאותו המין ותולה לה בטרסקלין שבפיה ר"ש בן יוחאי אומר מביא כרשינים ותולה לה שהכרשינים יפות לה מן הכל ורמינהי פרות המרכסות בתבואה אינו עובר משום כל תחסום והדשות בתרומה ועובר משום כל תחסום: ונכרי הדש בפרתו של ישראל אינו עובר משום כל תחסום דוישראל הדש בפרתו של נכרי עובר משום כל תחסום קשיא תרומה אחרונה קשיא מעשר אמעשר בשלמא תרומה אחרונה לא קשיא כאן בתרומה כאן בגידולי תרומה אלא מעשר אמעשר קשיא וכי תימא מעשר אמעשר נמי לא קשיא כאן במעשר כאן בגידולי מעשר בשלמא יגידולי תרומה אלא גידולי מעשר חולין יגנהו דתנן^א גידולי טבל ויגידולי מעשר שני חולין אלא לא קשיא הא במעשר ראשון הא במעשר שני ואיבעית אימא הא והא במעשר שני ולא קשיא הא רבי מאיר הא רבי יהודה הא ר"מ^ב דאמר במעשר^ג מומן גבוה הוא הא רבי יהודה דאמר מעשר שני מומן הדיוט הוא היכי דמי כגון שהקדמו בשבולין ולר' יהודה^ד והא בעי חומה כגון שדש לפנים מחומת בית פאגו איבעית אימא לא קשיא כאן במעשר ודאי כאן במעשר דמאי השתא דארתית להכי תרומה אחרונה נמי לא קשיא כאן בתרומת ודאי כאן בתרומת דמאי בשלמא מעשר דמאי אימא אלא תרומת דמאי מי אימא והתניא^ה: אף הוא ביטל את היודוי וגור על הדמאי לפי ששלח בכל גבול ישראל וראה שלא היו מפרישין אלא תרומה גדולה בלבד אלא לא קשיא כאן בתרומת מעשר ודאי כאן בתרומת מעשר דמאי בעו מיניה מרב ששת היתה אוכלת ומתרות מהו משום דמעלי לה הוא והא לא מעלי לה או דלמא דחויא ומצמצערא והא חויא ומצמצערא אמר להו רב ששת תניתוה רבי שמעון בן יוחי אומר מביא כרשינים ותולה לה שהכרשינים יפות לה מן הכל שמע מינה: משום דמעלי לה הוא שמע מינה איבעיא להו מהו שיאמר אדם לנכרי חסום פרמי ודוש בה מי אמרינן כי אמרינן^ו אמירה לנכרי שבות הני מילי לענין שבת דאיסור סקילה אבל חסימה דאיסור לאו לא או דלמא^ז לא שנת ת"ש נכרי הדש בפרתו של ישראל אינו עובר משום כל תחסום מעבר הוא דלא עבר הא איסורא אימא כדון הוא דאיסורא נמי ליכא ואידי דתנא סיפא דישאל הדש בפרתו של נכרי עובר תנא רישא אינו עובר תא שמע דשלחו ליה לאבוה דשמואל הלוי תורי דגנבין דהתם לפי שהתחיל כבר לחרוש מפני דריי שלום: אבל הכא דאיסור לאו שרי. אע"ג דבמס' מו"ק (דף יג.) אמרינן^ח דבשביעית וחולו של מועד אסור אמירה לנכרי התם משום דשבת ויו"ט חדא מילתא היא וגורו אטו שבת: דגנבין^ט דהוה ארמאי. בשאלמות דרב אחאי^י מפרש שבי קושטין דיגר צבים של צהמה בחוקה והנכרי גונב הדינר וטולש הכיס ומסרסו ולשון גנבין לאו לא משמע הכי שלא באין לגנוב רק הדינר: מחלפי

מה א ב מ מ"י פ"ג מהל' שכיבות הלכה ד ועי' בהשגות וצ"מ סמג לאוין קפד טו"ש ע"מ מ"י שלם ספיק ח ועיין בהג"ה: מו ג ד מ"י שם הלכה ג טו"ש ע"מ ספיק ח: מז ה מ"י שם הל' ד ה: מה ו מ"י פ"ג מהל' תרומות הלכה כא: מב ז מ"י פ"ו מהלכות מעשר הלכה א סמג עשין קלה: ג ח מ"י פ"ו מהלכות מעשר שני הלכה טו: ג ט מ"י שם פ"ג הלכה ח: ג י מ"י פ"ג מהלכות שכיבות הלכה ד: ג כ מ"י פ"ג מהלכות מעשר שני הלכה יג: ג ד מ"י פ"ט מהלכות מעשר הלכה א סמג עשין קלה: ג ה מ"י פ"ג מהלכות שכיבות הלכה ד ה: ג ו מ"י שם הלכה ג סמג לאוין קפד טור ש"ע ח"מ מ"י שלם ספיק ז: ג ט מ"י פ"ו מהלכות שבת הלכה א סמג לאוין סה טו"ש ע"מ מ"י פ"י ספיק ב: ג ע מ"י פ"ג מהל' שכיבות הלכה ג סמג לאוין קפד טו"ש ע"מ מ"י פ"י ספיק ו:

לעזי רש"י

שונגל"א [צינגל"א].
חומה המקיפה את העיר.
ריוול"ר [ריילי"ד].
לשלישל (נאמר בפרה).

- א) תרומות פ"ט מ"ה,
- ב) קדושין כד. [וש"י],
- ג) סוטה מה. יומא ט.
- ד) [מספ' דסוטה פ"ג],
- ה) [שבת קג. וש"י],
- ו) [נדבירה כה, ו ז"ל]
- ז) והיא משנה בתרומות
- ח) פ"ג מ"ט, ו [נדבירה יג],
- ט) גי רש"י דבשבת,
- י) [בב' אמור ס"ה קל].

הגהות הב"ח

א) גבי ר"מ דאמר מעשר שני ממון: (ב) שם ולר' יהודה הא כ"ל ואת' נמחק:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה בית פאגו. ה"קף חילון. ע"י פסהדרין וי"ד ע"ב צרש"י ד"ה בית פאגו ומנחת עת ע"ב ד"ה חוץ לחומה: תוס' ד"ה אבל וכו' וגורו אטו שבת. ע"י ר"ה דף ע"ב סוף ד"ה שאין ועיין בב"ח ר"ש הלכות כלאים: